



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobkyně: **Mgr. J. S.**, zastoupena JUDr. Jiřím Kozákem, advokátem v Mělníku, Jiráskova 236, **za účasti: 1) R. M., 2) Městský úřad Mělník**, se sídlem Mělník, nám. Míru 1, **3) Z. M., 4) I. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2011, č. j. S175030/2011/KUSK,

T a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobkyně se včas podanou žalobou dne dne 25. 11. 2011 domáhala zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 16. 9. 2011, č. j. S175030/2011/KUSK, kterým byla zamítnuta odvolání R. M. a Mgr. J. S. proti rozhodnutí Městského úřadu Mělník, odbor výstavby a rozvoje, ze dne 6. 5. 2011, č. j. 38-3682/VYS/09, jímž bylo Z. M. a I. M. povoleno užívání stavby oplocení a zpevněné plochy na pozemku parc. č. 153/6, parc. č. 153/9 v katastr. území Skuhrov u Mělníka včetně její změny.

Správní orgán prvního stupně - Městský úřad Mělník, odbor výstavby a rozvoje, (dále jen „Stavební úřad“), vydal dne 6. 5. 2011, kolaudační rozhodnutí č. j. 38-3682/VYS/09, jímž bylo Z. M. a I. M. povoleno užívání stavby oplocení a zpevněné plochy na pozemku parc. č. 153/6, parc. č. 153/9 v katastr. území Skuhrov u Mělníka včetně její změny podle § 81 odst. 4

zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 68 stavebního zákona.

Stavební úřad konstatoval, že kolaudační řízení na stavbu oplocení a zpevněných ploch bylo zahájeno na návrh stavebníků Zdeňka a Ivany Mikových ze dne 21. 9. 2009. dále konstatoval územní povolení ze dne 5. 2. 1998, č. j. Výst. 12/174/98, stavební povolení ze dne 11. 3. 1998, č. j. Výst. 332-5-92/98, rozhodnutí o prodloužení lhůty k dokončení stavby ze dne 29. 4. 2002, č. j. Výst. 9248/02-P, rozhodnutí o dodatečném povolení změn stavby ze dne 22. 9. 2003, č. j. Výst. 24586/03/M, rozhodnutí o prodloužení lhůty k dokončení stavby ze dne 13. 12. 2005, č. j. Výst. 4965/05/M, rozhodnutí o dodatečném povolení změn stavby ze dne 30. 1. 2007, č. j. Výst. 4671/06/M.

Dne 7. 10. 2009 oznámil stavební úřad zahájení kolaudačního řízení a do okruhu účastníků zahrnul i Mgr. J. S. a R. M. Ve věci proběhla ústní jednání, včetně přerušení kolaudačního řízení za účelem odstranění závady bránící užívání stavby. Následně dne 6. 5. 2011 vydal stavební úřad, kolaudační rozhodnutí.

Kolaudační rozhodnutí napadli Mgr. J. S. a R. M. identickými odvoláními, o kterých bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím. Žalovaný správní orgán se v něm postupně vypořádal se všemi odvolacími námitkami a odvolání zamítnul.

Žalobkyně uváděla ve svém podání, že je 1/3 spoluvlastníkem pozemku parc. č. 153/6 v katastrálním území Skuhrov u Mělníka, vyjádřila nesouhlas s kolaudací jako spoluvlastník pozemku stavby, namítala:

1. Celkovou nepřezkoumatelnost a porušení § 68 odst. 3 správního řádu.
2. Porušení § 58 odst. 2 stavebního zákona s tím, že stavební zákon neumožňuje provedení a zkolaudování stavby na pozemku, pokud vlastník pozemku s takovou stavbou výslovně nesouhlasí a neudělil k ní souhlas, a že stavebníkovi nebyl dán souhlas k provedení zpevněného vjezdu na pozemek parc. č. 153/6.
3. Porušení ustanovení § 68 odst. 1 stavebního zákona, když ačkoliv je stavba podle stavebního úřadu dokončena, je vedeno řízení o její změně podle § 68 stavebního zákona, která je přípustná jen u nedokončených staveb.
4. Porušení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu – definice změn stavby je nepravdivá a zavádějící, protože stavebník zvýšil úroveň terénu, přičemž žalovaný se s touto námitkou nevypořádal a zatížil tím rozhodnutí nepřezkoumatelností a porušil § 38 odst. 3 správního řádu.
5. Nesprávný způsob vedení řízení, porušení § 90 odst. 1 písm. b) a § 18 správního řádu – námitka se vztahuje k protokolu z jednání dne 7. 4. 2011
6. Nevypořádání námítky likvidace dešťových vod a porušení § 68 odst. 3 správního řádu.
7. Nevypořádání námítky nepovoleného provedení obrubníků a porušení § 68 odst. 3 správního řádu a nesouhlas s tvrzením stavebního úřadu, že se na obrubník nevztahují platné právní předpisy, resp. ČSN, protože hraničí s účelovou komunikací.
8. Chybějící stanovisko dotčeného orgánu, porušení § 2 odst. 2 správního řádu a § 68 odst. 2 stavebního zákona.
9. Neurčitost projektové dokumentace jako součásti výroku rozhodnutí.
10. Nevypořádání námítky týkající se nájezdu do garáže.
11. Nepřezkoumatelnost stanovení okruhu účastníků řízení.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 8. 2. 2012 navrhl žalobu zamítnout a odkazoval na odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 16. 9. 2011.

Městský soud v Praze ve věci nařídil jednání, které se konalo dne 27. 11. 2014, při němž účastníci setrvali na svých dřívějších písemných vyjádřeních.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z rozhodnutí o dodatečném povolení změn stavby vydaného stavebním úřadem dne 22. 9. 2003, č. j. Výst. 24586/03/M, soud ověřil, že Z. M. k jeho žádosti ze dne 16. 6. 2003 byla dodatečně povolena změny stavby „Rodinný dům o jednom bytu, ústřední vytápění – nádrž na PB, žumpa, vodovodní a elektrické přípojky, oplocení a zpevněné plochy“ na pozemku parc. č. 153/9 a parc. č. 153/6 v katastrálním území Skuhrov u Mělníka. Z tohoto rozhodnutí vyplývá, že dodatečně povolené změny mj. obsahují:

- Navíc bude provedena opěrná zeď o délce 45,46 m na hranici s pozemkem parc. č. 153/8.
- Navíc bude proveden zelený pás v šíři 1 m podél hranic pozemků parc. č. 153/6, parc. č. 161/1 a parc. č. 162/1.
- Část oplocení bude posunuta na úroveň rodinného domu a v této části budou umístěny pilíře pro měření elektro a plynu.

Pro dokončení stavby byly stanoveny mj. podmínky:

- 3. Zpevněná plocha před garáží bude ukončena na hranici mezi pozemky parc. č. 153/9 a parc. č. 153/6.
- 6. Oplocení v rohu pozemku parc. č. 153/9, parc. č. 153/8 a parc. č. 152 bude maximální výšky 2,2 m. v druhém rohu s pozemkem 153/6 a 153/8 bude provedena podezdívka max. 30 cm nad podezdívku stávajícího oplocení sousedního pozemku.
- 8. Dešťové vody budou likvidovány na pozemku stavebníka.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 10. 2003.

Z rozhodnutí o dodatečném povolení změn stavby vydaného stavebním úřadem dne 30. 1. 2007, č. j. Výst. 4671/06/M, soud ověřil, že Z. a I. M. k jejich žádosti ze dne 15. 11. 2006 byla dodatečně povolena změny stavby „Rodinný dům o jednom bytu, ústřední vytápění – rozvod plynu, žumpa, vodovodní přípojka, oplocení a zpevněné plochy“ na pozemku parc. č. 153/9 v katastrálním území Skuhrov u Mělníka. Z tohoto rozhodnutí vyplývá, že dodatečně povolené změny mj. obsahují:

- Oproti původně schválené palisádě budou provedeny na pozemku parc. č. 153/6 obrubníky navazující výškou na stávající obrubníky ukončené u pozemku parc. č. 153/8 a budou kopírovat hranici pozemku 153/9 ve vzdálenosti 1 m od hranice

pozemku. V tomto pruhu o šíři 1 m bude proveden zelený pás a nezpevněný vjezd do garáže.

- Byla provedena opěrná zeď mezi pozemkem parc. č. 153/9 a parc. č. 153/6 o délce 5,8 m do výšky -0,25 m (od 0,000), která bude sloužit k ukončení navýšení terénu pozemku stavebníka parc. č. 153/9 v bodě A na -0,5 m (od 0,000). Zpevněný povrch z této části navýšeného pozemku bude vyspárován směrem ke garáži.

Pokud žalobkyně namítala celkovou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a porušení § 68 odst. 3 správního řádu, musel soud konstatovat, že se s touto námitkou nemohl ztotožnit. Napadené rozhodnutí totiž nelze označit za nepřezkoumatelné, neboť je poměrně obsáhlé a vypořádává se s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, způsobem, který podle názoru soudu přezkoumatelný. Žalovaný v odůvodnění uvedl důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Odůvodněnost této žalobní námítky soud tedy neshledal.

Podle § 71 odst. 2 věta třetí soudního řádu správního rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.

Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 17. prosince 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08, konstatoval, že přezkoumatelným způsobem odůvodnit rozhodnutí soudu „nelze chápat tak, že musí být na každý argument strany podrobně reagováno. Na druhou stranu, jestliže jsou v projednávané věci vzneseny závažné právní argumenty, je třeba, aby se s nimi soud vypořádal“. Nepochybně je totiž povinností soudu vypořádat se nejen se správností námitek žalobce, ale prvotně s včasností jejich uplatnění, a v případě jejich opožděného podání odmítnout je v souladu s příslušnými ustanoveními soudního řádu správního, nelze je však v odůvodnění rozhodnutí pominout.

Pokud je o doplnění žaloby ze dne 3. 11. 2014, musel Městský soud v Praze tyto námítky odmítnout s poukazem na jejich opožděnost (viz citovaný nálezn Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 1534/08).

V intencích tohoto nálezu potom Městský soud v Praze vypořádal všechny závažné právní argumenty uplatněné ve včas podané žalobě.

Podle § 78 odst. 1 stavebního zákona účastníky kolaudačního řízení jsou a) stavebník, b) vlastník stavby, c) uživatel (provozovatel), je-li v době zahájení řízení znám, d) vlastník pozemku, na kterém je kolaudovaná stavba umístěna, pokud jeho vlastnické právo může být kolaudačním rozhodnutím přímo dotčeno.

Soud především musel konstatovat, že v inkriminované věci se jedná o rozhodnutí vydané v kolaudačním řízení, vedeném na základě § 76 a násl. stavebního zákona, tedy řízení speciální, pro které platí speciální právní úprava. V tomto řízení se stavební úřad nemusí zabývat otázkou vlastnického práva ke stavbě, představující předmět řízení. Tato otázka je relevantní pouze z pohledu vymezení okruhu účastníků řízení, neboť z dikce § 78 odst. 1 stavebního zákona vyplývá, že účastníkem kolaudačního řízení je stavebník, vlastník stavby,

uživatel (provozovatel), je-li v době zahájení řízení znám, popř. vlastník pozemku, na kterém je kolaudovaná stavba umístěna, pokud jeho vlastnické právo může být kolaudačním rozhodnutím přímo dotčeno.

Smyslem kolaudačního řízení je potom ochrana společenských (veřejných) zájmů spočívajících v přezkoumání, zda stavba byla realizována v souladu s předcházejícími správními rozhodnutími, zda odpovídá technickým požadavkům atd. Jde tedy o řízení ryze veřejnoprávní, ve kterém by otázka práva soukromého mohla hrát roli pouze z pohledu vymezení účastníků řízení.

V inkriminované věci postupoval stavební úřad v souladu se stavebním zákonem a určil jako účastníky kolaudačního řízení manžele Z. a I. M., Mgr. J. S. a R. M., jakož i obec Velký Borek. Z celého průběhu řízení, i z obsahu správního spisu, je zřejmé, že žalobkyně účastníkem kolaudačního řízení byla, měla možnost se ho tedy zúčastnit, uplatit v něm všechna svá práva, návrhy, připomínky a opravné prostředky, takže její právní sféra nebyla a nemohla být nijak dotčena. Pokud jde o námitku případného vadného stanovení okruhu účastníků kolaudačního řízení, musel soud konstatovat, že žalobkyně neuvedla, jaké její vlastnické právo mělo být namítaným vadným postupem stavebního úřadu přímo dotčeno, a proto tuto námitku odmítl jako nepatřičnou.

Podle § 78 odst. 1 písm. d) stavebního zákona vlastník pozemku, na kterém je kolaudovaná stavba umístěna, pokud jeho vlastnické právo může být kolaudačním rozhodnutím přímo dotčeno.

Žalobkyně jako 1/3 vlastník pozemku parc. č. 153/6, na kterém je zhotovena stavba, by mohla být ve svých subjektivních právech dotčena kolaudačním rozhodnutím. Postupem stavebního úřadu nebyla vyloučena z řízení správního, byla rovněž aktivně legitimována obrátit se na soud ve správních věcech tak, že tak může učinit každý "kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy". Byla tedy legitimována k tomu, aby uvedla konkrétně v případě žalobou napadeného kolaudačního rozhodnutí, jaký bude dopad tohoto rozhodnutí na její práva, jak bude její vlastnické právo kolaudačním rozhodnutím přímo dotčeno.

Městský soud v Praze proto především žalobní námitky posuzoval z hlediska toho, nakolik korespondují s postavením žalobkyně, jakožto účastníka kolaudačního řízení, v němž žalobkyně je účastníkem z titulu svého 1/3 vlastnictví pozemku parc. č. 153/6 ve vztahu k umísťované stavbě, tedy pozemku, na němž stavba, o jejíž kolaudaci jde, nebo některé její prvky, se nacházejí. Stavební zákon výslovně stanoví, že účastenství v kolaudačním řízení je založeno na tom, že tento vlastník může být kolaudačním rozhodnutím přímo dotčen. Smyslem toho účastenství tedy je, aby vlastník pozemku mohl obhájit svá práva a své zájmy. Už z tohoto důvodu jsou v tomto rozsahu vyloučeny jako nedůvodné ty námitky, které směřují proti těm tvrzeným vadám, jimiž by měla být dotčena, nebo zkrácena práva třetích osob, popř. dotčen či zkrácen veřejný zájem. Žalobkyně však v podané žalobě netvrdila, jaké její konkrétní vlastnické, nebo s jejím vlastnickým právem související, právo by mělo být tou kterou namítanou vadou kolaudačního rozhodnutí, ať už po stránce hmotněprávní, nebo procesně právní, dotčeno.

Podle § 58 odst. 2 stavebního zákona stavebník musí prokázat, že je vlastníkem pozemku nebo stavby anebo že má k pozemku či stavbě jiné právo, které jej opravňuje zřídit na pozemku požadovanou stavbu, provést změnu stavby anebo udržovací práce na ní.

Žalobkyně namítala porušení § 58 odst. 2 stavebního zákona s tím, že stavební zákon neumožňuje provedení a zkolaudování stavby na pozemku, pokud vlastník pozemku s takovou stavbou výslovně nesouhlasí a neudělil k ní souhlas, a že stavebníkovi nebyl dán souhlas k provedení zpevněného vjezdu na pozemek parc. č. 153/6, tedy nedostatek souhlasu žalobkyně jako spoluvlastníka, se stavbou na něm. Potom podle názoru soudu takovouto námitku nelze uplatnit v kolaudačním řízení. Takováto námitka měla být s uplatněním všech právních nástrojů vznesena v předchozích řízeních o povolení stavby, popř. o dodatečném povolení změn stavby. V kolaudačním řízení se těmito záležitostmi už stavební úřad nezabývá, a proto v tomto směru nemohla být žalobkyně úspěšná ani v kolaudačním řízení, a ani v řízení před správním soudem. Otázka jejího souhlasu jako 1/3 vlastník pozemku parc. č. 153/6 musela být vyřešena v řízení stavebním, a proto veškeré kroky k ochraně svých práv měla žalobkyně učinit ve stavebním řízení.

Podle § 68 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad může na žádost stavebníka v odůvodněných případech povolit změnu stavby ještě před jejím dokončením.

Podle § 68 odst. 2 stavebního zákona v rozsahu, v jakém se změna dotýká práv, právem chráněných zájmů nebo povinností účastníků stavebního řízení, jakož i zájmů chráněných dotčenými orgány státní správy, projedná stavební úřad žádost a vydá rozhodnutí, jímž buď změnu stavby povolí, přičemž rozhodne i o případných námitkách účastníků a stanoví podle potřeby další závazné podmínky, nebo žádost zamítne. Na řízení o změně se vztahují přiměřeně ustanovení o stavebním řízení.

Podle § 81 odst. 1 stavebního zákona v kolaudačním řízení stavební úřad zejména zkoumá, zda byla stavba provedena podle dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení a zda byly dodrženy podmínky stanovené v územním rozhodnutí a ve stavebním povolení. Dále zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat veřejné zájmy, především z hlediska ochrany života a zdraví osob, životního prostředí, bezpečnosti práce a technických zařízení.

Podle § 81 odst. 4 stavebního zákona s kolaudačním řízením může být spojeno řízení o změně stavby (§ 68), pokud se skutečné provedení podstatně neodchyluje od dokumentace ověřené stavebním úřadem ve stavebním řízení.

Pokud žalobkyně namítala porušení ustanovení § 68 odst. 1 stavebního zákona, když vytýkala, že postoj Krajského úřadu Středočeského kraje je v rozporu s § 68 odst. 1 tohoto zákona, podle něhož stavební úřad může na žádost stavebníka v odůvodněných případech povolit stavbu, nebo změnu stavby, ještě před jejím dokončením – nikoliv za stavu, kdy stavba dokončena je, musel soud tuto její námitku odmítnout jako neodůvodněnou. Podle názoru soudu nelze než odkázat na ustanovení § 81 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož je možno spojit s probíhajícím kolaudačním řízením, tedy za stavu, kdy už stavba je dokončena, i řízení o změně stavby, pokud se skutečné provedení neodchyluje od dokumentace ověřené stavebním úřadem, přičemž soud má tedy za to, že taková situace nastala.

Dále žalobkyně namítala, že se stavební úřad nezabýval závazným právním názorem žalovaného ohledně změny stavby v části týkající se změny podloží pod zámkovou dlažbou, s tím, že není tedy v těch rozhodnutích dostatečně specifikováno, jak změna tedy vlastně vypadá, a že se žalovaný správní orgán s touto odvolací námitkou vypořádal nepřezkoumatelně. Nicméně ani s touto námitkou se soud nemohl ztotožnit s tím, že způsob, jakým je tato stavba, resp. změna této stavby, provedena, je popsán a definován v napadeném rozhodnutí, přičemž použitý způsob vypořádání námítky žalovaným nelze považovat za nepřezkoumatelný. Koneckonců i zde je nutno připomenout skutečnost, že tato námitka uvedená v obecné rovině nijak nesměruje k tomu, v jakém směru, resp. jakým způsobem by měla být i touto případnou vadou jakkoliv dotčena nebo zkrácena práva žalobkyně.

Uvedený závěr se týká rovněž výhrady žalobkyně vůči údajně nesprávnému způsobu vedení řízení v souvislosti s porízením protokolu z jednání dne 7. 4. 2011, byť tento protokol mohl mít určité formální vady, není zřejmé, v jakém smyslu by tedy měla být takovou skutečností dotčena či zkrácena práva žalobkyně.

Pokud žalobkyně namítala nevypořádání námítky likvidace dešťových vod a porušení § 68 odst. 3 správního řádu, musel soud konstatovat, že s touto námitkou se jak stavební úřad, tak i odvolací správní orgán vypořádaly. Nelze tedy tvrdit, že by zůstala nevypořádána, maximálně by bylo lze vést polemiku, o úplnosti nebo kvalitě tohoto vypořádání. Nicméně ani v tomto směru soud neshledal žádné pochybení správních orgánů, neboť z dodatečného povolení změn stavby ze dne 22. 9. 2003 (nikoliv tedy 2010, jak uvedla žalobkyně) je zřejmé, že závazná podmínka č. 8 ukládá stavebníkovi povinnost likvidovat ty dešťové vody na svém pozemku. Není tam však definováno, který z pozemků stavebníka to má být. Může se tedy jednat jak o pozemek parc. č. 153/9, tak o pozemek parc. č. 153/6, přičemž z okolností a skutečností uvedených ve správním spise, ani z vyjádření jednotlivých účastníků toho řízení se nenaznačuje, že by odvod dešťových vod byl nějakým zvláštním problémem, který by nějak výrazně zasahoval do práv vlastníků přilehlé komunikace, nebo by jim znemožňoval onu komunikaci užívat, nebo by ohrožoval provoz na ní apod. V tomto směru soud tedy chápe úvahy, které učinil jak stavební úřad, tak i odvolací správní orgán, když v podstatě i s přihlédnutím k plošné výměře inkriminovaného místa, na němž došlo ke stavebním úpravám, uvedl, že se jedná o záležitost bez většího významu s tím, že za normálních okolností dojde k přirozenému vsaku těch dešťových vod.

Pokud žalobkyně namítala nevypořádání námítky nepovoleného provedení obrubníků a porušení § 68 odst. 3 správního řádu, nezbylo soudu než opět konstatovat, že žalobkyně nikde ve svých podáních, a zejména tedy ani v žalobě, zásadně neuvedla, v čem se má tato záležitost negativně dotýkat její právní sféry. Neuvedla, jakým způsobem by měla být na svých právech a právem chráněných zájmech dotčena, co negativního jí to mělo přinést, a proč tedy tuto námitku jako účastník kolaudačního řízení vznesla.

K námitce chybějícího stanoviska dotčeného orgánu v rámci kolaudačního řízení, lze odkázat na ustanovení norem upravujících kolaudační řízení, při němž stavebnímu úřadu výslovně přísluší pravomoc přezkoumávat i otázky případného dotčení veřejného zájmu. Nejde tedy o to, že by, jak žalobkyně tvrdí, si stavební úřad jaksi suploval pravomoc dotčených orgánů. Znovu, i zde lze zopakovat, že i kdyby k namítané vadě ze strany

stavebního úřadu došlo, není opět z žaloby nijak zřejmé, jak by žalobkyně měla být na svých právech 1/3 vlastníka pozemku parc. č. 153/6 dotčena.

Městský soud v Praze se rovněž neztotožnil s žalobní námitkou neurčitosti projektové dokumentace, byť je zřejmé, že v průběhu stavebního řízení došlo k jejím změnám, přičemž stavební úřad se dle názoru soudu s touto záležitostí vypořádal přezkoumatelně. Opět v případě této námítky není zřejmé, co negativního by tato případná neurčitost projektové dokumentace měla žalobkyni přinést, jakým způsobem by měla být dotčena, nebo zkrácena její práva.

Stejným způsobem lze potom reagovat i ohledně námítky, že se odvolací správní orgán nevypořádal s odvolací námitkou týkající se vjezdu do garáže. Tato námitka byla v žalobou napadeném rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje dostatečným způsobem vypořádána, a znovu i zde musel soud poukázat na to, že žalobkyně nijak neuvedla, v čem tato otázka, ať už by byla stavebním úřadem vyřešena jakkoliv negativně, nebo nesprávně, nebo neúplně, se dotýká tedy její právní sféry.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a ze shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. listopadu 2014

**JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: Kotlanová